

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Misericordia Christi erga latronem in cruce.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Ad hunc modum , multi , qui se putant semper vitam vixisse illibatam, tacita cogitatione, indignantur , quando vident grauissimos & publicos peccatores maximis donis diuinis ornari , & saepe beatissima morte, post exactos, in omni scelere, multos annos, decedere. Sed defendit se Deus , à misericordia non nisi in miseros exhibenda ; & tranquillat animum vel in inuidias , vel in indignationes ebullientem. *Fili, inquit, tu semper tecum es, & omnia mea tua sunt: epulari autem & gaudere oportebat, quia frater tuus hic, mortuus erat, & reuixit: perierat & inuentus est.* Noli ergo indignari, tu Iudæe , si populi Gentilium maiore gratia diuini luminis ac fidei illustrantur. Noli tu , qui tibi iustus videris , putare , Deum iniustum esse, si peccatores recipit ad se reuertentes. *Tolle, quod tuum est,* tuaque gratia contentus esto ; Deum non vis esse Deum , si non vis esse misericordem. *Dominus patiens est multæ misericordia, auferens iniquitatem & scelera,* inquit Moyses . Quid quod neque se iustum esse ostendit, qui iustum Deum accusat; qui peccatoribus inuidet ; qui denique se iustum existimat , & tanquam iustum iatans ait : *Nunquam mandatum tuum preteriui? Nihil mihi conscient sum;* ait Apostolus , sed non in hoc iustificatus sum. Quid ergo alijs vult misericordiam inuidere, qui ea ipse indiget ? Dicendum est, ait S. Chrysostomus , quod nullus sanctorum dolet in talibus , immo bona aliorum sua existimat.

VIII.

Nostra igitur existimemus omnia eiusmodi bona , quæ dum alijs à bono Deo exhibentur, nostra fiunt charitate, nostra imitatione ; vt discamus, non desperare , etiamsi in peccatis consenuerimus. Hinc in quintum exemplum , Latro ille manifestarius iam iam acturus erat,in patibulo, animam, & vix agere cæperat poenitentiam, paucula illa pronuncians: *Dominem memento mei, cum veneris in regnum tuum,* cum statim à mitissimo I E S V audituit : *Amen dico tibi, hodie tecum eris in Paradiso.* Petuerat ille, non vt statim, sed vt , cum in suum regnum veniret, recordaretur sui; respondet Christus : *Hodie tecum eris in Paradiso:* adeò pronus est ad dandum, vt citius det, quam petatur. Et vide cui det? homicidae, latroni, illi ipsi, qui paulo prius Christo in cruce pendenti , ipse etiam pendens ac desperatè propemodum petulans conuictiatus erat. Ita enim loquitur S. Ambrosius : *Mattheus & Marcus duos conuiciantes inducunt latrones, Lucas unum conuiciantem, & unum reprehendentem.* Fortasse & iste prius conuictiatus est, sed

S. Ambros. in c. 23. Luc. *conuictiatus erat.* Ita enim loquitur S. Ambrosius : *Mattheus & Marcus duos conuiciantes inducunt latrones, Lucas unum conuiciantem, & unum reprehendentem.* Fortasse & iste prius conuictiatus est, sed

sed repente conuersus. Pulcherrimum autem datur affectande conuersio-
nis exemplum. O Deus, quām promptus es ad ignoscendum! quām
tardi nos ad veniam à te flagitandam! & tamen ignoscis illi lin-
guæ veniam petenti, quæ, eodem penè momento, te sacrilegè la-
ceravit? Quis hanc bonitatem tantam potest comprehendere,
nisi qui te credit infinitè bonum? Credens autem, quis desperet, si S. Augustin.
in cruce latro salvatus est: ante paululum homicida, post paululum ac- serm. 37. in
cusatus, conuictus, damnatus, suspensus & liberatus. Noli mirari, ubi Ioan.
damnatus, sed ubi liberatus, ubi mutatus. Hæc pius Afer.

Eadem bonitas, in sexto exemplo atq; alio quodam la-
trone, ad accendendam, in maximis etiam peccatoribus, spem
eluxit. Moses Æthiops, conditione seruus, propter natura sue impro-
bitatem, ex heri sui domo profugit: atq; ubi prædari didicisset, paulo
post prædonum cohortis Praefectus fuit. Et cum nefaria multa scelerा
peregisset, & ad cædes patrandas audax factus esset, ex præfracta quadā
temeritate monasticam ingressus est vitam, philosophariq; prorsus in-
capit, strenue admodum ad virtutem grassans. Quod autem priore vite
instituto, & corporis valida constitutione, rursum ad voluptatem per
imaginaciones incitatus alliceretur, varijs exercitijs carnem domare
summoperè contendit. Et quandoq; quidem solo pane, absq; obsonio usus,
quandoq; autem, plurimo opere perfecto, ad quinquaginta, die quolibet,
precationes fecit. Et sex continuis annis, noctes totas, per uigilio exegit,
stans atq; orans: ita ut neq; genuainclinaret, neq; prorsus oculis ad som-
num propendens connueret. Porro noctu Monachorum domicilia cir-
cumiens, clam uniuscuiusq; hydriam auferebat, eāmq; aqua repletam
in locum suum reponebat. Idq; ingentis laboris fuit, propterea quod inde
locus, ubi aqua fluebat, alijs quidem decem, nonnullis autem viginti,
quibusdam etiam triginta stadijs abesset. Per longo vero tempore pristi-
num suum retinuit robur, quamvis mulium studij in hoc collocaret, ut id
debilitaret, & carnem diuturna arumna extenuaret. Dicunt autē ali-
quando prædones cum quatuor, qui officinam quietis sue percurrebant,
cepisse, vinxisse, atq; in humeros, sublatos in Ecclesiam deportasse, &
Patribus, quid de eis statuerent: permisisse: nefas esse dicentem, ut in-
posterum mali quidquam alicui ipse inferret. Neque unquam quemq;
fuisse ferunt, qui tantopere mutatus à virtutis ad virtutem summam, quam
pertinet, peruerterit. Incredibilis vero fuit demonibus terror. Et,
quod supra opinionem omnium est, presbyter etiam in Sceti factus est,
cum quidem quām plurimos, eo tempore quo latronum manum duxerat,
interē-

I X.

Nicephor.
Callist. l. 11.
hist. Eccles.
c. 36.